

I mange år er der blevet praktiseret en uforklarlig forskelsbehandling vedrørende skat, økonomi og juridisk ansvar, for grundejere med parceller der er beliggende på private fællesveje, i forhold til grundejere på offentlige veje.

Fakta:

I Odense kommune er der f.eks. ca. 300 km private fællesveje og ca. 980 km offentlige veje. (Private fællesveje findes mig bekendt i alle kommuner.)

En "privat fællesvej" er en 100% offentlig vej.

Vej arealet indgår ikke i grundenes arealer.

Grundejerne på vejen har ingen myndighed vedrørende vejen.

Generelt ligger de private fællesveje i yderdistrikterne, - de gamle/tidligere omegnskommuner.

MEN, - grundejere på private fællesveje har både et økonomisk og et juridisk ansvar for vejens tilstand, herunder vejens "udstyr" (kloak og fortov), - og da loven siger at det er kommunen der har tilsynspligten, opstår der følgende problem.

Grundejerne har altså ansvar for vejens vedligehold. Men er der et hul i vejen, og en trafikant af den grund lider en skade, fysisk eller materielt, så er det den grundejer ud for hvis grund hullet er, der er den juridisk ansvarlige, - selv om tilsynspligten er kommunens og grundejeren derfor burde være varslet derom.

En grundejer kan altså pålægges et erstatningsansvar, selvom kommunen ikke har levet op til sin tilsynspligt. Er det rimeligt?

Grundejere på private fællesveje pålægges tillige omkostninger omhandlende jura og vedligehold af vejen og dens "udstyr", selvom ejendomsvurdering/grundskyld for ejendomme i samme område er ens, uanset adressens vej-status, og grundejerne derfor betaler præcis de samme skatter som grundejerne på de offentlige veje. Er det et retssamfund værdigt?

Ud over at grundejere på offentlige veje undgår disse omkostninger, ydes de en service som grundejerne på private fællesveje ikke får, såsom rensning af kloakker, fejning og evt. glatførebekæmpelse.

Jeg bor på en hjørnegrund, - min adresse og adgang er på/fra en offentlige vej (vejen blev gjort offentlig i 2006, - og vejen har skiftet status 3 gange) men sidevejen/vænget er stadig en privat fællesvej. Der er 10 parceller på vænget, de 9 med adresse på vænget, og min med adresse på den offentlige vej. På vænget er der 3 kloakker, heraf er den ene ud for min parcel. Men kun de 3 grundejere ud for hvis parcel der ligger en kloak, er pålagt et juridisk, driftsmæssigt og økonomisk ansvar i relation til kloak, og skal iøvrigt sørge for at kloakken renses, - hvorfor kun 3 ud af de 10?

Min adresse er på offentlig vej, - jeg bruger ikke den private fællesvej, -hvorfor er jeg pålagt dette ansvar?

Hvis en cyklist vælter og får en skade fordi "mit" kloakdæksel på den private fællesvej/vænget er kørt i stykker af en skraldebil, så er jeg juridisk ansvarlig som loven er udfærdiget. Af samme årsag anbefaler kommunen de grundejerforeninger, hvori der er tvungen medlemskab, at tegne forsikring dækkende den slags ting. Men her hvor jeg bor, er der ingen tvungen medlemskab af en grundejerforening. Det vil nok være naivt at forvente økonomisk hjælp fra de 9 på vænget i en sådan situation!

Er det en rimelig byrdefordeling?

Et tænkt eksempel på tilsvarende forskelsbehandling, vil være hvis kommunerne vedtager, at i fremtiden må grundejere der bor på ulige numre køre gratis med bussen.

Kort sagt: Reglerne skal ændres, så der på retfærdig vis tages hensyn til den meromkostning der er ved at bo på en privat fællesvej. Enten ved lavere ejendomsvurdering, fradrag for pålagt ansvar, eller fradrag for faktuelle omkostninger. Eller en kombination.

Vi er mange der håber på at ministeriet kan og vil forklare årsagen til forskelsbehandlingen, ved at besvare de stillede spørgsmål.

Med venlig hilsen

Jens Larsen, Kildevangen 8, 5210 Odense NV